

Posudek bakalářské/magisterské diplomové práce
Posudek - Závěrečná práce - CZV

Student: Ivona KOBROVÁ

Obor: ČJ - D

Název práce v českém jazyce: Svět románů Daniely Hodrové

Název práce v anglickém jazyce: World of novels by Daniela Hodrová

Vedoucí práce: PhDr. Josef Peterka, CSc.

Oponent práce: Mgr. Štěpánka Klumparová, Ph.D.

Cílem diplomové práce I. Kobrové Svět románů Daniely Hodrové je „*prostřednictvím autorčina románového světa analyzovat její velmi specifickou poetiku, jež je do značné míry ovlivněna rovněž odbornou činností na poli literární vědy*“ (viz diplomová práce, dále jen DP, s. 7). Jak vyplývá z následujících odstavců, tento cíl se jí podařilo úspěšně naplnit. Úspěšného naplnění tohoto cíle si cením o to více, protože předpokládalo, že studentka pozorně, s citem pro text a s kritickým odstupem opakovaně přečte kompletní spisovatelčino umělecké i vědecké dílo (jak je naznačeno již v samotném cíli práce, jedná se o dvě neoddelitelně propojené nádoby). Dílo Daniely Hodrové klade na čtenáře velmi vysoké nároky nejen svým rozsahem (jen její beletristická tvorba zahrnuje 9 obsáhlých románů), ale především autorčíným způsobem psaní, na který si čtenář nejprve musí zvyknout a který ho neustále udržuje ve střehu a vyžaduje od něj aktivní, nejen intelektuální, zapojení.

Ve své magisterské práci I. Kobrová navázala na úspěšně obhájenou bakalářskou práci *Moje čtenářská zkušenost s románem Daniely Hodrové Vyvolávání*, která jí otevřela pomyslné dveře do světa románů a teoretických pojednání Daniely Hodrové. Tato dílčí sonda se jí stala impulsem pro hlubší ponoření se do tohoto světa. Jako interpretační klíč k jeho objevování zvolila dedikaci, a to nejen tu explicitně autorkou v románech vyjádřenou. Dedikace jí také posloužila jako východisko pro vytvoření promyšlené struktury diplomové práce (více viz obsah práce, DP, s. 4-6). U obhajoby by mohla diplomantka komisi podrobněji předestřít, co ji vedlo ke zvolení právě tohoto interpretačního klíče.

Kromě promyšlené struktury práce čtenáře DP od prvních řádků zaujme osobitý a inovativní přístup I. Kobrové k dílu D. Hodrové. V úvodu přichází se dvěma hypotézami ohledně autorčina díla, jedna se týká chápání jednotlivých románů jako dílčích částí jednoho velkého románu-života a druhá psaní jako způsobu terapie. První v závěru potvrzuje, druhou v případě D. Hodrové popírá. Při interpretaci jejich děl ukazuje, že psaní pro D. Hodrovou nemá/ nemůže mít katarzní účinek, ona nechce své mrtvé nechat odejít.

I. Kobrová prokázala, že je schopna zaujmout k dílu kritický o čtenou čtenářskou a analytickou zkušenost s díly D. Hodrové opřený postoj a proniknout do

autorčiny poetiky. Tato skutečnost se projevila nejenom v tom, že I. Kobrová se při psaní DP vědomě nechala inspirovat autorčíným stylem, když například čtenáři nabízí různé interpretační možnosti, ale stejně jako Hodrová ponechává závěrečný interpretační úsudek na něm, ale i v tom, že se v závěrečné kapitole své DP pokouší o vlastní zdařilý tvůrčí počín, o zachycení dalšího dne z fikčního světa románu D. Hodrové, při kterém aplikuje získané poznatky o jejím stylu a způsobu psaní.

Práce je psána kultivovaným stylem a jazykem, dojem z ní však kazí četné drobné překlepy, z nichž některé vyznívají úsměvně. Za všechny uvádím jeden ze strany 37 (překlep zvýrazňuji podtržením): „*Jsem si naprosto jistá, že se určitě nejedená o opomenutí této skutečnosti během závěrečné korektury rukopisu...*“

Práci považuji za zdařilou a inspirativní, doporučuji ji k obhajobě.

V Praze dne 28.7.2018

.....
Podpis